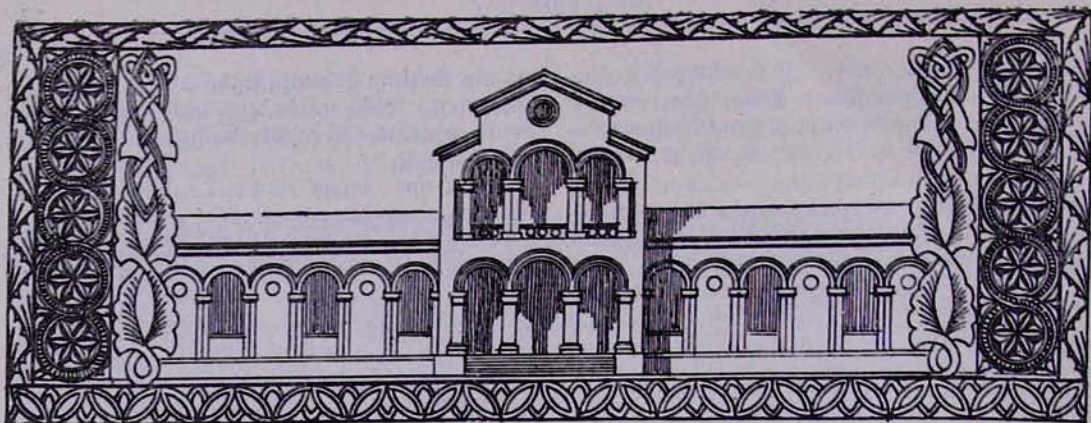

ԱՄԱՆՈՐԸ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

1971 թվականի վերջին օրն է, դեկտեմբերի 31-ը, ուրբաթ: Արտակարգ աշխուժություն է տիրում հոգևոր ճեմարանի դահլիճում. մի առանձին ուրախություն է համակել բոլորի հոգիները:

Ամանորյա ավանդական սեղանները ծանրաբեռնված են հայրենի դաշտերի բարիքներով և ոսկեգույն գինիներով: Այդ սեղանների շուրջ բոլորել են Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամները, Մայր Աթոռի միաբանությունն ու պաշտոնեությունը, հոգևոր ճեմարանի ողջ ուսանողությունը, դասախոսական կազմը և այլ հրավիրյալներ:

Որոշյալ ժամին Վեհափառ Հայրապետը, շրջապատված բարձրաստիճան հոգևորականներով, ծափահարությունների տակ մուտք է գործում դահլիճ և բազմում Իրեն հատկացված բազկաթոռին:

Ողջ դահլիճը հռտնկալա ունկնդրում է Հայաստանի պետական հիմնի երաժշտությունը, որը դաշնամուրի վրա կատարում է Գ. դասարանի ուսանող Կիրակոս Հովհաննիսյանը: Ուսանողական երգչախումբը կատարում է «Ծննդարանի քայլերգ» խմբերգը:

Ամանորի սեղանը օրհնում է Վեհափառ Հայրապետը:

Հանուն ճեմարանի տեսչության, Վեհափառ Հայրապետին և ներկաներին ուղղված շնորհավորական խոսքով հանդես է գալիս հոգևոր ճեմարանի տեսուչ արժ. տ. Հովհաննես քին. Մարությանը և ասում.

«Վեհափառ Տեր,

Մի քանի ժամ ևս և արդեն պատմություն դարձած հավերժի գիրկն է անցնելու հին տարին: Ինչպիսի՜ մտքեր ու հույզեր ասեք չեն համակում մեզ այս րոպեին:

Հավիտենական, միշտ կրկնվող ու նորոգ այս կյանքի մեջ մարդ արարածը իր գոյությունը հավերժացնելու, իմաստավորելու համար ստեղծել է ժամանակի հասկացողությունը իր կատարած աշխատանքները, իր անցած ուղին արժեքավորելու համար: Իսկ Նոր տարին մարդու համար դարձել է միշտ կրկնվող, վերանորոգվող կյանքի խորհրդանշը:

Այսօր կյանքի վերելքի աստիճանների վրա կանգ առնելու պահն է: Մեզանից յուրաքանչյուրը հետադարձ մի հայացք է նետում: Ունենում ենք ուրախության և տխրության զգացումներ, ուրախանում ենք մեր հաջողություններով, տխրում, երբ տեսնում ենք հավերժի գիրկը գործվող հին տարվա մեջ մեր բարոյական և հոգեկան վրիպումները:

Առաջիկա կամքով, նվիրական այս պահին դարձյալ հավաքվել ենք հոգևոր ճեմարանի հարկի տակ՝ տոնելու Նոր տարին:

Համայն մարդկությունը իր կյանքի հեփն ընթացքի մեջ չունի մի որևէ օր կամ ժամ, որտեղ միասնական կերպով խորհի, մտածի ու ապրի տվյալ պահը: Հին տարվա վերջին ժամերը, րոպեները համայն մարդկությանը

մի մտածումի շուրջ են հավաքում, և հարցը ծառանում է բոլորիս առաջ. «Ի՞նչ կարողացանք անել հավաքապես և որպես անհատներ»:

Մեր ժողովուրդը այս տարի ևս բոլորեց խաղաղ, ստեղծագործական մի շրջան և՛ հայրենիքում, և՛ սփյուռքում: Ծառունակվեցին կառուցվել հայրենի հողի վրա նոր ձեռնարկություններ, բնակելի շենքեր, մշակութային օջախներ, դպրոցներ և հիվանդանոցներ: Մեր ժողովուրդը ունեցավ տնտեսական, մշակութային, ազգային վերելքի մի շրջան:

Իսկ Մայր Աթոռ և. Էջմիածնում և մեր բոլոր թեմերում այս տարի ևս, Վեհափառ Տեր, Ձերո՛ր Սրբության անմիջական և հոգեվոր հովանու տակ շարունակվեցին մեր ազգային-եկեղեցական կյանքը ընդգրկող աշխատանքները: Յուրաքանչյուր ուխտավոր, որ ոտք է դնում և. Էջմիածին, տեսնում է Ձերո՛ր Սրբության հոգևոր, շինարար աշխատանքը, Ձեր հայրական վերաբերմունքը նաև դեպի հոգևոր ճեմարանը:

Ուրախ ենք ճշելու, որ Ձեր բարձր կարգադրությամբ և. Ստեփանոսի տոնի օրը սարկավագ ձեռնադրվեցին հոգևոր ճեմարանի Բ լսարանի հինգ սաներ՝ աճեցնելով թիվն ու որակը Մայր Աթոռի միաբանության և հայ եկեղեցու սպասավորության:

Հոգևոր ճեմարանի ուսանողությունը այս նոր տարում որպես նվեր ստացավ Բեյրութից ապսպրված արդիական հարմարավետ գրասեղաններ, սեղաններ ու աթոռներ, որի համար հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը իր արդիական երախտագիտությունն ու շնորհակալությունն է հայտնում Վեհափառ Հայրապետին:

Վեհափառ Տեր, Ամենայն Հայոց Հայրապետությունը, և. Էջմիածինը հայ ժողովրդի կրոնական և ազգային հավատքի կենտրոնն է և այն հոգեկան ամրոցը, որ հայ ոգին միշտ կենդանի է պահում, այն հաստատությունը, որը համայն հայությանը կապում է հայրենիքին: Դուք, Վեհափառ Տեր, անհատական կյանք ունեցող անձնավորություն չեք, այլ համահայկական այս Հաստատության ընտրյալ Գահակալը, որի ամեն մի հրահանգը հայության համար սրբություն է, իսկ Ձեր աղոթքները՝ օրհնություն ու բարիք:

Ծնորհավորելով նաև բոլոր ներկաների՝ Նոր տարին, թույլ տվեք, Վեհափառ Տեր, բաժակ բարձրացնել Մայր Աթոռ և. Էջմիածնի կենացը՝ Ձերո՛ր Սրբության արևշատության կենացը՝ ասելով.

Կեցցե Մայր Աթոռ և. Էջմիածինը:

Կեցցե նրա արժանընտիր Գահակալը՝

մեր բոլորիս սիրելի Ամենայն Հայոց Հայրապետը:

Գեղարվեստական իր նոյս ծրագրով հանդես է գալիս հոգևոր ճեմարանի երգչախումբը՝ եվրոպական երաժշտության դասախոս Խորեն Մելիսյանի շնորհալի ղեկավարությամբ, և կատարում է «Հայրապետական մաղթանք», «Ձանձառելի լուսոյ մայր», «Կաղանդ է այսօր», «Սեղանն է սուստ», «Հայոց գինին», «Կենաց երգ», «Այ Զոռկա-Յոռկա», «Ազգ փառապանձ», «Հայրենիքիս հետ», «Բամ փորոտան» և «Էրեբունի» խմբերգերը:

Արարատ արկ. Գալստյանի նախաձեռնությամբ վերջերս ստեղծված և նրա ղեկավարությամբ գործող էստրադային նվագախումբը, Ա լսարանի ուսանող Գրիգոր Քեշիշյանի մենեթրությամբ, կատարում է «Քելե, քելե», «Երևան», «Գլորիա՛ պեղոյիս», «Ալագյազ» և «Գարուն Երևան» երգերը:

Այնուհետև խորհրդավոր լույսի մեջ օրհնության խոսք է ասում ազգիս Վեհափառ Հայրապետը և բոլորին ցանկանում քաջատոռություն, արևշատություն և բարձր տրամադրություն: Իր խոսքի վերջում Նորին Սրբությունը շեշտում է, որ և. Էջմիածինը և մայր հայրենիքը այսօր քան երբևէ վալելում են մի իսկական խաղաղություն, բարօր կյանք, որի մամը հայ ժողովուրդը երկաթաձիգ դարերի ընթացքում երազել է միայն:

Ապա Ա դասարանի ուսանող Միքայել Թուրյաջյանը և Բ դասարանի ուսանող Ադամի Բաբուջյանը երգեհոնի քաղցրահնչուն երաժշտության ուղեկցությամբ երգում են «Առաւօտ լուսոյ» մեղեդին: Ա լսարանի ուսանողներ Հրանտ Աղաջանյանն ու Ավետիս Արթիկյանը դաշնամուրի վրա կատարում են մի հատված Գ. Եղիազարյանի «Սևան» բալետից, Բ լսարանի ուսանող Վրեժ Նաչարյանը՝ Ծուլերտի «Ավե Մարիա»-ն, Գ դասարանի ուսանող Կիրակոս Հովնանյանը՝ իր հորինած «Հայկական պար»-ը:

Բ լսարանի ուսանող Ավետիք Արաբաջյանն արտասանում է Գ. Սարյանի «Օրացույց»-ը, նույն լսարանի ուսանող Հակոբ Խաչատրյանը՝ Հովն. Թումանյանի «Լուսավորչի կանթեղը», Ա լսարանի ուսանող Վաչե Նալբանդյանը՝ Դ. Վարուժանի «Ցան»-ը, իսկ Ա դասարանի ուսանող Լևոն Բաղդատյանը՝ Միխայիլի «Պոռ նովի գող» բանաստեղծությունը:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետին և ներկաներին ողջված արտի խոսք են ասում, հանուն Մայր Աթոռի միաբանության, Մայր տաճարի լուսարարապետ տ. Հայկազուն արքեպ. Աթրահամյանը, հանուն Մայր Աթոռի պաշտոնեության՝ Պ. Ծահրազյանը,

հաճումն ճեմարանի դասախոսական կազմի՝ դասախոս Սամվել Անթոնյանը:

Հանուն հոգևոր ճեմարանի ուսանողության հանդես է գալիս Սամվել արկ. Պետրոսյանը և Վեհափառ Հայրապետին ուղղված իր արտի խոսքն ասում.

«Ամեն ոք արտի անհուն բերկրանքով և ապագայի նկատմամբ բոցավառ սիրով ու բազում հույսերով է դիմավորում Նոր տարին:

Ամանորը մեզ առիթ է տալիս խորհրդածելու, քննելու, թե ինչպե՞ս, ի՞նչ արդյունավորությամբ անցավ անցյալ տարին:

Մեր՝ հոգևոր ճեմարանի ուսանողներին համար անցյալ տարին եղավ արդյունառատ ու բարեբեր մի տարի: Մենք արեցինք այն, ինչ որ կարողացանք՝ չնայած մեր ձգտումներն ու երազանքները շատ ավելին էին:

Կյանքը և գիտությունը, մեր բարեխիղճ դասախոսների շնորհիվ, մեզ շատ բան սովորեցրին: Ավելի ընդարձակվեց մեր մտույթն հորիզոնը: Մենք գիտության օվկիանոսում քայլ առ քայլ առաջ գնացինք, դեպի այնտեղ, ուր տանում է գիտությունն ու Աստուծո՛ւ սերը:

Կյանքը մի մատյան է, իր բազմաթիվ էջերով, որի յուրաքանչյուր էջը թերթվում է տարին մեկ անգամ, Ամանորի օրը: Ամեն անգամ, երբ թերթում ենք այն, մեր առջև պատկերվում է սպիտակ մի էջ, որը պետք է լցնենք միևնչև տարեվերջ:

Լցնե՛լ միայն...

Արդյո՞ք բավական է այդքանը:

Հարկ է լցնել այն լավ գործերով, հայրենասեր ու եկեղեցական ձեռնարկումներով, մաքուր ու ազնիվ հոգեկան ապրումներով և բարեգործություններով:

Իսկ այն ծամանակ քո խիղճդ հանգիստ կլինի:

Մենք սիրում ենք մեր ժողովրդին:

Մենք սիրում ենք մեր եկեղեցուն:

Մենք սիրում ենք Աստուծուն:

Ամեն մի բար, ամեն մի մատյան, ամեն մի մրմունջ ու հոգու կարկաչ, ամեն մի հերոսական դրվագ ու ողբալի էջ, որ կապված

է հայ ժողովրդի և հայ եկեղեցու հետ, սուրբ ու նվիրական է մեզ համար:

Եվ մենք ամեն կերպ կաշխատենք՝ նոր տարվա ընթացքում ավելի ևս կապվել հայ ժողովրդին ու հայ եկեղեցուն, ծառայել նրանց ու համբուրել սուրբ ու հերոսական, քնքուշ ու նվիրական նրանց անունները:

Եվ այս ամենով փառավորել Աստուծո՛ւ անունը:

Իսկ մեր հոգիների այսպիսի կերտմանը պարտական ենք Ձեզ, Վեհափառ Տեր, և մեր սիրելի դասախոսներին:

Նոր տարին գրեթե բոլոր տարիքի մարդկանց արտերում խիղճի կայծ ու բերկրանքի շող է առաջացնում: Մարդիկ սկսում են սիրել իրենց նմաններին ավելի, քան մյուս օրերին: Եվ սիրով ողջունում են միմյանց.

—Ծնորհավոր ձեր Նոր տարին:

Թույլ տվեք, Վեհափառ Տեր, հոգևոր ճեմարանի ուսանողության անունից շնորհավորել Ձեզ և բոլոր ներկաներին՝ ասելով.

—Ծնորհավոր Ձեր Նոր տարին:

Եվ թող այս նոր տարվա թագավորության ընթացքում բոլոր անհաղթահարելի թվացող դժվարությունները Ձեր բոլորի առաջ: Թող իրականանան Ձեր և մեր երազանքները:

Ծնորհավոր Նոր տարի՝:

Հանկարծ հանգչում են դահլիճի լույսերը և խորհրդավոր մթության մեջ շարքով ներս են մտնում ուսանողները՝ վառված մոմերը ձեռքերին, տեղ գրավում երգեհոնի մոտ և անգլերեն լեզվով երգում Ծննդյան մի քանի սքանչելի երգեր ու բուռն ծափահարությունների արժանանում:

Այնուհետև Բ լսարանի ուսանող Ավետիք Արաքաչյանը դիպուկ և բովանդակալից կադանդչեքներ է բաժանում ճեմարանի դասախոսներին և ուսանողությանը, որից հետո սկսվում է վիճակահանությունը, և ներկաներից շատերը շահում են գեղեցիկ և ճաշակով ընտրված իրեր:

Ամանորյա սույն հանդեսը ավարտվում է Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով և խմբովին երգված «Հայր մեր»-ով:

Ծնորհավոր Նոր տարի:

